

РЕШЕНИЕ

№ 8012

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3243** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

С Решение № 300 от 25.01.2022 г., постановено по адм.дело № 11716/2021 г., Софийският районен съд е отменил фактическото задържане на Е. Г. И., ЕГН: [ЕГН], осъществено за периода от 17:00 ч на 07.07.2021 г. до 11:00 ч на 08.07.2021 г. от полицейски орган при 04 РУ-СДВР; осъдил е СДВР да заплати на Е. Г. И. разноски по делото в размер на 10 лв., осъдил е СДВР да заплати на адв.С. Г. сумата от 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ в съдебното производство.

Недоволен от така постановеното решение е останал административният орган, който с касационна жалба, подадена чрез пълномощника юк.П., в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е противоречие с материалноправни разпоредби - чл.146, т.4 АПК. Касаторът счита, че първоинстанционният съд е постановил решението си при неправилно приложение на закона. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на Софийския районен съд и да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР. В с.з. касаторът не изпраща представител, но е представил писмени бележки чрез юк.Б., в които поддържа касационната жалба и моли за отмяна на съдебния акт по подробно изложени съображения.

Ответникът по касация - Е. Г. И., чрез пълномощника си адв.Г. моли касационната жалба да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на разноски за касационната инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за основателна и доказана.

Административен съд-София град, като провери правилността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество е основателна поради следните съображения.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното фактическо полицейско задържане. В този ред на мисли ЗМВР предвижда възможността на задържаното лице да обжалва пред районния съд законността на задържането си, като не е задължително то да оспорва нарочна заповед за задържане, а може да оспори и фактическото си задържане.

Съдът обаче е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Разпоредбата на чл.72, ал.4 ЗМВР предвижда, че задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа; съдът се произнася по жалбата незабавно, като решението му подлежи на касационно обжалване по реда АПК пред съответния административен съд.

Според чл.21, ал.1 АПК индивидуален административен акт е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. В случая е било налице изразено с действие волеизявление на административен орган, с което непосредствено са засегнати права и свободи или законни интереси на задържания гражданин. Ето защо следва да се приеме за безспорно, че съдебното производство пред районния съд е административно и за него са приложими правилата на АПК. По силата на чл.154, ал.1 АПК съдът конституира страните служебно. На свой ред нормата на чл.153, ал.1 от кодекса сочи кои са страните по делото: оспорващият, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица. В случая районният съд е конституирал като ответник по делото СДВР, а не надлежният административен орган, изразил волеизявлението за фактическо задържане на лицето, което волеизявление представлява индивидуален административен акт по смисъл на чл.21 АПК. Допуснатото процесуално нарушение обуславя отмяна на съдебното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС. При новото разглеждане Съдът, базирайки се на Докладна записка рег.№ 226р-14134/08.07.2021 г. (л.13 от първоинстанционното дело), и при необходимост изисквайки допълнителни пояснения от 4РУ-СДВР, следва да установи кой точно е надлежният административен орган, изразил волеизявлението за фактическо задържане на лицето, и да го конституира като ответник в процеса.

Наред с това касационната инстанция констатира, че релевантните за спора факти и обстоятелства са непълно установени от решаващия състав на Съда. Неправилно

районният съд с протоколно определение от 12.01.2022 г. е отхвърлил искането на процесуалния представител на жалбоподателя за събиране на писмени доказателства. Същите са относими към спорния по делото предмет и е следвало да бъдат приобщени към доказателствения материал. Пропускът следва да се преодолее при новото разглеждане на делото в СРС.

По искането за разноси Съдът следва да се произнесе с акта си при новото разглеждане на спора.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.2, т.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 300 от 25.01.2022 г., постановено от Софийския районен съд по адм.дело № 11716/2021 г.,

ВРЪЩА делото за ново разглеждане в Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.